

въ онова, което било тѣсно свързано съ нея. Отъ земята и на земята, казва Рачки, поникнала и се развила съ-словната разлика между словѣнското население.²²² Кедринъ говори, че Иваць, единъ отъ най-виднитѣ и най-храбритѣ боляри и полководци на царь Самуила, ималъ много хубави палати, градини и други много удобства за животь.²²³ Македонскиятъ боляринъ, въ чиято областъ попъ Теодоръ построилъ храмъ на св. Иоакимъ Сандапорски, подарилъ на сщия храмъ отъ именниа своего единъ конь, осемъ овци и два вола.²²⁴ Българскитѣ царе Константинъ Асѣнъ и Смилецъ, прѣди да се възкачатъ на царския прѣстолъ, па и слѣдъ това, притежавали голѣми пространства земя: първиятъ въ околноститѣ на Витоша, а вториятъ при Тополница, между Татаръ-Пазарджикъ и Ихтиманъ. Въ сегашния говоримъ български езикъ думата боляринъ значи богатъ, заможенъ човѣкъ. Старитѣ български боляри не считали за несъвмѣстимо съ държавната си служба да се занимаватъ още и съ търговия, дори и съ занаяти. Типъ и образецъ на старъ и срѣдновѣковенъ боляринъ и държавенъ служител е прочутиятъ видински управител Хюсеинъ паша. Той билъ храбъръ и безпощаденъ войникъ, справедливъ и мждъръ управител и честенъ и богатъ търговецъ. Политичната и търговска дѣятелность на Хюсеинъ паша съ ясни черти описва съврѣменикътъ му Чайковски (Садкъ паша), който казва: „Хюсеинъ паша бѣше накупилъ голѣми стада говеда и коне и бѣше ги далъ на българитѣ съ условие, да му ги изплащатъ на срокове. Той даже бѣ имъ далъ и нѣкоя пара на заемъ. Като едничко условие той бѣще поставилъ, да не продаватъ своитѣ жита на никой другъ, освѣнъ на него и

²²² Rački d-r Fr. Odlomci, 131.

²²³ Cedr. II, 470, 471.

²²⁴ Гласник, V, 258.